

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Szrodę dnia 8 Kwietnia r. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

O plodach i bogactwach prowincyi Erywańskiej.
(z Gazety Tyfliskiej).

1. Chów bydła.

Drogiej wartości ta gałąź bogactwa narodowego stanowi iedno z główniejszych zatrudnień różnych plemion, mieszkających w Armenii i graniczących z nią prowincyach. Koczujące narody, którzy w prowincyi Erywańskiej jest około 2500 rodziny, prawie nie zajmują się rolnictwem, ale się iedynie z chowu bydła utrzymują. Mają oni bardzo mało bawołów; więcej zaś chowają wołów, krów, owiec, kóz i koni. W ogólności u nich jest wołów 12,000, krów 11,000, owiec i kóz 140,000, koni do 5000 sztuk.

Dla mieszkańców osiadłych, zajmujących się uprawą ziemi, chów bydła jest ieszcze konieczniejszy: do ciężkiego pługa zaprzęgają oni do osmiu par bawołów i wołów; pierwsze z większą ochotą trzymają Ormianie, a ostatnie Tatarowie. — Tych mieszkańców w prowincyi Erywańskiej jest do 19,000 domów, mających w ogóle: do 15,000 bawołów, do 15,000 bawolic, do 42,000 wołów, do 37,000 krów, do 150,000 owiec i kóz, i do 14,000 koni. Mają ieszcze oni pracowity i spokojny gatunek osłów, których liczą do 5000; iednogłębne wielbłądy, ale w całej prowincyi nie wiącają, iak 400, i — ku wielkiemu zgorzeniu gorlickich Muzulmanów — gdzie niegdzie po wioskach ormiańskich zaczynają się ukazywać świnie. A tak w prowincyi Erywańskiej w ogóle liczą: bawołów i bawolic 30,000, wołów i krów 102,000 owiec i kóz 290,000, i koni z osłami 24,000 sztuk. — Licząc równy wiek każdej sztuki większego bydła 10, a mniejszego 5 lat, wypadnie, że mieszkańcy erywańscy przedają co roku do 73,000 skór różney wielkości. Ceny ich są następujące: bawolic od 4 do 6 rubli, wołowych po 2 i po 4 r., nakoniec baranich od 8 do 15 kop. srebrem.

Nie mały dochód z chowu bydła przynosi masło i sér. Każda bawolica i krowa lekko może dać na rok do 3ch batmanów masła, a w ogóle 189,000 batmanów *). Sera z każdej owcy nie więcej otrzymać można nad dwa batmany, kładąc zaś z całej liczby, 290,000, połowę tylko dojących, wypadnie 290,000 batmanów corocznie otrzymywanej ilości. Masło w ogólności wyborowego jest gatunku: to tylko nieprzyjemnie, że się wyrabiają w Burdziukach **) lub w drewnianych beczułkach, bez przestrzegania w nich ostrożności, i nie zwykli cedić mleka, od czego masło ich pełne jest sierści i włosów. Sér mógłby być wybornym; ale nieumiejętność robienia jest przyczyną, że w powszechności jest biały, suchy, tęgi, więdnący w gębie i zawsze prawie zbytecznie słony.

Wetna stanowi także nie małego znaczenia produkt z chowu bydła. Z mieszkańców tutejszych rzadko który strzyje dwa razy na rok. Przyczyna ta, że owce ich przez cały rok okrągły chodzą na pastwiskach, latem w górach, a zimą po nizinach, gdzie zwyczaju nawet nie masz stawiania dla nich owczarni krytych. Przez co, kiedy są tęgic zimy,

co się w tej prowincyi nie rzadko przydarza, owce, nie będąc przydane gęstą wełną, giną od mrozów. Strzyżenie odbywa się pospolicie około połowy czerwca, a każda owca, równo kładąc, może dawać ½ batmana, t. i. 4½ funto, co uczyni około 33,000 pudów, ilość corocznie otrzymanej wełny. Chociaż wełna tutejszych owiec nie jest najwyższej wartości, dosyć iednak jest miękka. Cena batmana wełny od 80 kop. do 1 r. 20 kop. sr. Większą część wełny obracają na własny użytek: kołbięty przędą, tkają sukno około 6 wierszków szerokości, także kofdry, kilimki, worki i t. d. Najgrubszą obracają na wzorzyste wołyki, iedną ozdoby tutejszych mieszkań.

Chów bydła nieodbitą ieszcze jest potrzebą tego kraju ze dwóch względów:

Wszystkie góry we wszystkich kierunkach przerżnięte częstemi i głębokimi dolinami, podmywane mnóstwem bystrych potoków, czynią komunikacyą wewnątrz, wyjąwszy po dolinach Magaty i niewiele dróg głównych, bardzo trudną, a zład i przewożenie wszystkich ciężarów: pracowity wół, powolnym, ale pewnym krokiem przebywa najniebezpieczniejsze miejsca z inkiem od 6 do 8 pudów wżącym, uchojąc na dzień po 40 i 50 wiorst. Chociaż, mianowicie Ormianie, używają dosyć niezgrabnych arbow *), większa iednakże część transportów uskutecznia się na uczynionych wołach.

Drugim użytkiem z rogatego bydła, jest gnój, którego nie używają tu na ulepszenie gruntów; od samego polewania tak żyżnych, że odpoczynku nawet nie potrzebują. Gnój miesza się ze słomą, mieszą iak ciasto i robią bułki, suszą je na słońcu, nakoniec układają w piramidy i zachowują na zimę. Obowiązek ich przysposobienia spada na staranność niewiast: żona, córki, naysposobniejszego Melika, nie wzdrzają się białych swych rączek używać do tej, nie nader chędogiej, roboty.

Gnój, tym sposobem przysposobiony, nazywa się *Tizak*, i w tutejszych, nieobfitych w lasy miejscach, jest nie odbicie potrzebny. Opalają nim *tondiry* **) dla pieczenia *czurek* i *lawaszów* ***), gotują też wszelkie potrawy, którym opał ten bynajmniej nie udziela nieprzyjemnego, ani smaku, ani zapachu. Używają go także na wypalanie naczyń glinianych. *Tizak* pali się prawie bez płomienia, ale gorąco się żarzy iak węgle: można nim nawet topić metalle.

Z pewnością powiedzieć można, że w prowincyi Erywańskiej ziemi nie przydatnej, iedzieli nie więcej, tedy tyleż jest, co i przydatnej. Nieprzydatne grunty są częścią po wysokich górach, przez dwie trzecie części roku niemieszkalonych dla ostrości klimatu, częścią zaś około błotnistych i stoniawych brzegów *Araxu*. Miejsca te zajmują narody koczujące: zimą zaś mieszczą się za niejaką opłatą, wymiując te, które mają własne swoje *Kiszlagi*, we wsiach osiadłych mieszkańców, i stada ich pasą się około *Araxu*: w maju, kiedy pierwszy uśmiech wiosny przebudza naturę, wtedy i oni wyłazą ze swoich podziemnych mieszkań, co śpieszniey iuczą cały swój majątek i

*) Batman erywański ma 12 naszych funtów, w funcie 100 wischalów — 100 batmanów czyni ieden chalar.

**) Burdziukami nazywają się skóry, przysposobione do chowania rzeczy płynnych.

*) Arby, wozy o dwóch kołach, na które połozyc można do 50 pudów ciężaru.

**) Jamy, w których pieką chleb.

**) Czurek, chleb mający kształt bułki. Lawasze, inny gatunek płaski, cienki, iak arkusz papieru, i dosyć smaczny.

wędrówne *alacuzgi* na wielbłądy, woły, a nawet i na krowy, i wyruszają, stopniami się podnosząc, ku edwiecznym śniegom głównych odnóg gór, gdzie panuje ustawiczna rayska świeżość. W żyźnych dolinach przepędzają oni upały letnie, a w jesieni zdejmują swe namioty, i znowa stopniami powracają do zimowników. — Sposob ten życia jest najprzyjemniejszy w tutejszych gorących miejscach, nie zostawiając próżnych gruntów, utrzymując taniocę bydła i wielu innych rzeczy potrzebnych do życia, zachowując atoli w zdrowiu koczujące plemiona, które w lipcu i sierpniu, mniej jeszcze wytrzymywać mogą klimat okolic Araxu, aniżeli sami Rosyianie.

Koczujące narody bardzo są użyteczne w zdarzeniu znaczniejszych transportów, równie skarbowych, iak i kupieckich ciężarów: dostarczają bowiem mogą bardzo wiele iucznego bydła, i nie zajmując się rolnictwem, gotowe są do odbywania podróży w każdej porze roku. (d.c.n.)

Naydawniejsze postrzeżenie Zorzy Północnej w Rosyji.

Chociaż mało mi jest wiadoma historia tego ciekawego zjawiska atmosferycznego; mniemam atoli, że na Północy, a mianowicie w Rosyji, naydawniejsza Zorza Północna, o której doszła do nas szczegółowa wiadomość, była ta, którą obserwował Arab *Ibn-Fostan*, w kraiu *Bulgarów Nadwołżańskich*, gdzie on znaydował się w 310 roku Hęgiry, t. i. 922 r. po N. C. w orszaku poselstwa, wystanego tam przez Kalifa *Muchtodira* Bagdadzkiego. Tento jest sam, z opisanja podróży którego, wcałości ieszcze niewynalezionego, w rzadkim a obszernym słowniku ieograficznym *Jakuta*, należącym do cenniejszych skarbow muzeum naszego Azyatyckiego, mamy znaczne wypisy. Z tych czerpałem wydane przezemnie ciekawe wiadomości o Rusi pogańskiej, o Chazarach i Baskirach tego czasu, a również o tamtoczasowych Bulgarach Nadwołżańskich, które mam nadzieję wkrótce ukazać publiczności. W ostatnim tym artykule zawierają się nader ciekawe i ważne szczegóły o historii wprowadzenia wiary mahometanjskiej do tego narodu, o jego rządzie, sposobie życia, charakterze, obyczajach i zwyczajach, a nawet niektóre, całęgodne uwagi, postrzeżenia, o ięzyku i pochodzeniu tego narodu, które nam dotąd zostawały zagadką. Również o klimacie kraiu i o tęcznych zjawiskach przyrodzonych znaydujemy wnim ciekawe wiadomości. Pomiedzy ostatnimi z tych znalazłem następujące opisanie widzianej przez podróżnika naszego w tej krajinie Zorzy północnej.

„W krajinie (Króla Bulgarskiego) widziałem tyle rzeczy dziwnych, że z trudnością mogę je wylizyć. I tak pierwszey nocy, którąśmy tam przepędzili 1), na godzinę 2) przed zachodem słońca, widziałem horyzont mocno zacerwieniony, i w tymże czasie słyszałem huk i głuchy łoskot wysoko na powietrzu. Spóżyrałem w górę, i widzę nad sobą obłok purpurowy, z którego wychodziły owe huki i trzask przytłumiony, a w obłoku ruszające się niby męże i konie, wręku zaś mężów były łuki, miecze i kopie. Wszystkom to widział, albo mi się wydawało, że iakobym widział. I w krótcie zjawia się drugi, takiż obłok, i w nim także widzę uzbrojonych jeźdźców, a oni rzucali się jeden na drugiego, podobnie dwóm nieprzyjacielskim hufcom. Takeśmy się przelękli widokiem tego zjawiska, żeśmy padli na twarz z upokorzoną modlitwą do Naywyższego. Ale otaczający nas lud zaczął się śmiać głośnie, i nie mógł ukryć swojego zdziwienia nad naszym postępkim. Potym znowu podnieśliśmy oczy ku niebu, i postrzegliśmy, iak obłoki rzucały się jeden na drugi, przez czas niękiaki 3), spierały się z sobą, i znowu się rozchodziły. To ciągnęło się do późney nocy; potym wszystko znikło. Kiedysmy zapytali Króla o tęp zjawisku, powiadał nam, że

1) Było to dnia 12 Muharriema czyli 11 Maia pomienionego roku.

2) W tęp miejscu można tłumaczyć także nie długo.

3) Słowo w słowo: godzina.

przodkowie iego mawiali, iakoby tęp ukazywaniem się są czciciele Dżinna (geniusz Cudów) i inni niewierni, którzy co wieczor walczą pomiedzy sobą, i że to oddawna bywa 4).” Tak opowiada nasz wędrownik, który zresztą wszędzie się okazuje postrzegaczem dosyć rozważnym. Nie można się dziwić, że przyrodzenie głębokiey Północy mocno uderzyło przybyłego z dalekich południowych kraiu Araba, tym więcej, że Arabowie, pomimo tak kwitnącą niegdys literaturę swoją, byli zawsze ograniczonego rozumu, oddani zabobonności, i we wszystkich zjawiskach, których przyczyny docieć nie mogli, widzieli cuda, które, obok wrodzoney żywey imaginacyi swoiey, lubili uosabiać, a przy wielkiej skłonności do zbytecznego powiększania, opowiadali z rozmitemi baśniami. Pisma arabskich kosmografów pełne są tego rodzaju przykładow. Lecz czyliż nie tym sposobem i wyobrażnia Greków i Rzymian tworzyła różne dziwy w kraiah dalekiey Północy. Tam czytamy o ziemi, gdzie ludzie corocznie na kilka miesięcy zamieniają się w wilki, zapewne dla tego, że zimą odziewali się wilczemi skórami; o kraiu, gdzie mieszkańcy połowę roku przepędzają w głębokim śnie, dla tego, że u nich słońce nie pokazuje się przez kilka miesięcy; i o innej krajinie, gdzie powietrze zimę napełnione bywa latającem piérzem, przez które wypada rozumieć częste zawieie.

A tak nie masz czego się dziwić, że i nasz Arab, tak dziwnym opisem sposobem zorzę północną, którą on pierwszy raz obaczył w Bulgaryi Wschodniej. Prawda, że on nie nazywa samego zjawiska, ale też nie było w ięzyku iego wyrazu dla njeznajomego w Arabii fenomenu 5). Pomimo to wszystko jednak nie można go nie poznać w opisanju powyżey przytoczoném.

Uderzające włóczniami i strzałami iedno na drugie widma, które tworzyła imaginacya *Ibn-Fostana*, były zapewne promienie światła, wychodzące ze szkarłatney tęczy na horyzontie północnym, bezustannie zginające się, rozdzielające się na światle obłoczki, rozprzestrzeniające się po niebie aż do samego Zenitu, tam razem zlewające się i t. d. 6). Co się tyczy szumu, który podług słów *Ibn-Fostana*, towarzyszył temu zjawisku, i nasz szanowny fizyk dostrzegał wczasie, ukazania się północney zorzy, które obserwował w Derpcie 1804go roku, wyraźny szum, podobny do rozdzierania kitayki lub trzeszczenia płomieni wczasie pożaru 7). *Gmelin* iuż opowiada nam, że, podług zapewnienia wielu osób, które często miały zdarzenie uważać to zjawisko między rzekami *Jennisą* i *Leną*, z wielą północnemi światłami w bardzo zimnych kraiah połączone bywa mocne szyczenie, stuk i łoskot, podobne do pękania bardzo wielkiego feierwerku. Mieszkańcy kraiu owych przypisują szum ten straszny *przechodowi złości wrzającego ducha*. Bawiący się łowiectwem zwierząt, w gonieniu białych i błękitnych lisow na brzegach morza lodowatego, często napadani bywają zjawiskami światła zorzy północney, i psy ich tak się niędo przestraszają, że kładą się na ziemi, i żadnym sposobem nie mogą bydź pobudzeni do dalszey drogi; aż póki szum ten nie ustanie 8). Z czego można sobie

4) W Ahmedzie (Muhammedzie) Tuzi, pisarzu XIIgo wieku, znaydujemy także to opowiadanie *Ibn-Fostana*, tylko skrócone, i uważanie fenomenu przeniesione do kraiu *Pieczenięów* (ob. *Hammera*: Sur les origines russes p. 35), gdzie przez omyłkę opuszczone w tłumaczeniu to, co w perskim jest powiedziano o straszny łoskotcie, który towarzyszył Zorzy północney.

5) Takoz w ięzyku Tureckim i Perskim nie ma, zdaje się, słowa, na znaczenie tego zjawiska. (W Północney Rosyji Zorzę północną nazywają *spotochami*, trwoga, strach, straszydło.)

6) Ob. Encyklopedyi *Krynica* Tom CII i *Parrota* Sur les glaces polaires et l'Europe boréale w *Recueil des Actes de la Séance publ. de l'Acad. des Sc. de St-Petersb. 1827, str. 60 i dal.*

7) Ob. *Parrot* str. 62.

8) Ob. *Gmelin* w *Encyklopedyi Krynica* t. c. p. 632.

wytlamaczyć przełknięcie, które objęło naszego Araba, kiedy pierwszy raz ukazało się mu to zjawisko.

Z ostatnich słów opowiadania *Ibn-Foslana* można wreszcie wnosić, że ukazywanie się zorzy północnej wtedy było bardzo częste w krajach *Bułgarów Nadwołżańskich i Kamskich. Frühn.* (G. S. P.)

Naywyższe mieysca mieszkalne na kuliziemskiej.
 Wieś w Tybecie, podług Gérarda, 14,700' wyżej od powierzchni morza. W dawniejszym Peru Południowym dóm pocztowy w *La-Pata* 14,538', wieś Takora tamże 13,392'. Ohora Antizańska w bliskości Kwito 12,684'. Potosi w Peru Południowym 12,522'. Lapaz 11,436'. w Nowey-Grenadzie: Kwito 8,772'. Bogota 8,615'. Kelat w Persyi 8000', wioska Rins na Kaukazie 7200'. Erzerum 7000'. (G.S.P.)

Do zadania arytmetycznego umieszczonego w N. 40 Kurjera Litew., dodaćby wypadało ten warunek: aby znak ostatni liczby danej, zawierał mniej jedności, niż pierwszy; inaczej, odwróconey liczby, nie można byłoby odciągnąć od danej; np. mając liczbę 384, napisaną na odwrot 483, nie da się odciągnąć. W tym razie należy odciągnąć liczbę daną od odwróconey, a w ogólności mniejszą od większey; iakoż, $483 - 384 = 99$, otrzymana reszta, zawsze się podzieli zupełnie przez 9. Lecz nie dość tego, pozwalamy, mając liczbę daną, pomieszać iey znaki, jak się podoba, zawsze różnica między liczbą daną i otrzymaną przez zmieszanie znakow, podzieli się spełna przez 9. np.

liczba dana.	85674	85674	85674
po zmieszaniu znakow.	64578	74856	56847
reszta.	21096	10818	28827

reszty wszystkie podziela się spełna przez 9. Dowód tych prawd opiera się na własności liczby 9. Dla ciekawych czytelników umieszczamy go, a naprzód, zaczniemy od wyprowadzenia samey własności.

Z liczb jednoznakowych jedna tylko 9 dzieli się zupełnie przez 9.

Liczb dwuznakowe 10, 20, 30, ... tak się dadzą rozebrać:
 $10 = 9 + 1, 20 = 18 + 2, 30 = 27 + 3, 40 = 36 + 4$ i t. d. (a) mogą być przeto uważane, iako złożone z części 9, 18, 27, 36, ... dzielących się spełna przez 9, i reszt 1, 2, 3, 4, ... Gdybyśmy do tych reszt porządkiem dodali 8, 7, 6, 5, ... otrzymalibyśmy:

$1 + 8 = 9, 2 + 7 = 9, 4 + 5 = 9, \dots$
 w tym razie drugie strony zrównań (a) dałyby się zupełnie rozdzielić przez 9, pierwsze zaś przemieniając się na
 $10 + 8 = 18, 20 + 7 = 27, 30 + 6 = 36, 40 + 5 = 45, \dots$
 byłyby również podzielne przez 9. Lecz że reszty 1, 2, 3, 4, ... są oraz liczbami dziesiątków, a liczby przydane 8, 7, 6, 5, ... są jednościami prostemi; a zatem takie liczby dwuznakowe dzielą się przez 9, których jedności dodane do dziesiątków, dają liczbę 9, lub wielokrotną względem 9, iak 99 jedna tylko liczba z dwuznakowych, której summa znakow $9 + 9 = 18$.

Uważając dalej:
 $100 = 99 + 1, 200 = 198 + 2, 300 = 297 + 3, \dots$ (b) postrzegamy że gdy do reszt 1, 2, 3, ... dodane będą liczby 8, 7, 6, ... lub takie 17, 16, 15, ... 26, 25, 24, ... i t. d., których summa znakow iest 8, 7, 6, ...; tedy pierwsze i drugie strony zrównań (b) będą podzielne przez 9, ho
 $100 + 8 = 99 + 1 + 8 = 99 + 9, 200 + 7 = 198 + 2 + 7 = 198 + 9, \dots$

Lecz że reszty są razem liczbami set, a dodane liczby są 8, 7, 6, ... lub takie których summa znakow iest 8, 7, 6, ...; te zaś łącząc z resztami mamy
 $1 + 8 = 9, 2 + 7 = 9, 3 + 6 = 9, \dots$
 stąd wypada, że te liczby tróyznakowe dzielą się spełna przez 9, których znaki dodane, dają liczbę 9. Lecz nadto do reszt 1, 2, 3, ... dodać możemy 98, 97, 96, ... i t. d., a tych znaki zebrane, dają 17, 16, 15, ... z resztami zaś razem
 $17 + 1 = 18, 16 + 2 = 18, 15 + 3 = 18, \dots$
 wydadają liczbę 18 wielokrotną względem 9. Jedna

wreszcie liczba z tróyznakowych 999, daje na sumę znakow $9 + 9 + 9 = 27$. Przeto w ogólności te liczby tróyznakowe, zupełnie się dzielą przez 9, których summa znakow iest 9, 18 lub 27, czyli iest liczbą wielokrotną 9.

Jeśli uważać będziemy wyższych porządkow jedności, to iest: tysiące, dziesiątki tysięcy i t. d. przekonamy się, że reszty pozostałe po rozdzieleniu ich przez 9, będą zawsze równe liczbie tysięcy, dziesiątkow tysięcy i t. d., i tak:

$1000 = 999 + 1, 2000 = 1998 + 2, \text{ i t. d.}$
 $10000 = 9999 + 1, 20000 = 19998 + 2, \text{ i t. d.}$
 podobne zatem rozumowanie, do wszystkich porządkow jedności rozciągnione, odkryje nam własność liczby 9, która tak się krótko wyrazi: *Liczba 9 dzieli bez reszty te liczby, których znaki zebrane, bez względu na to, iakiego porządku jedności oznaczają, dają liczbę wielokrotną względem 9.* np. 83421 dzieli się zupełnie przez 9, bo
 $8 + 3 + 4 + 2 + 1 = 18$.

Wszelka inna liczba, nie mogąc się spełna dzielić przez 9, da pewną resztę; lecz też znaki iey dodane, dadzą albo liczbę, równą tej reszcie, albo liczbę taką, której przewyżka nad 9 lub nad wielokrotną względem 9, będzie równa tejże reszcie. np. liczba 842 , rozdzielona przez 9, daje wieloraz 93 i resztę 5, znaki zaś zebrane $8 + 4 + 2 = 14 = 9 + 5$. Mając przeto iakąkolwiek liczbę A, dajmy, że summa iey znakow rozdzielona przez 9, daje resztę B; summa ta znakow nie odmieni się bynajmniej, kiedy same znaki napiszemy w odwrotnym, a nawet w iakimkolwiek porządku; w otrzymaney więc nowey liczbie summa znakow, rozdzielona przez 9, musi wydać resztę B. Jeżeli zaś takie dwie liczby odciągniemy od siebie, reszty B iako sobie równe zniszczą się, a w wypadku, summa znakow zostanie wielokrotną względem 9, zatem sam wypadek rozdzieli się spełna przez 9. Ta iest przyczyna, dla której:

10d Mając daną liczbę, jeżeli pod nią napiszemy odwróconą, różnica między niemi podzieli się zupełnie przez 9. (Patrz N. 40 Kurjera.)
 2re Można pod liczbą daną podpisać drugą liczbę, złożoną z tychże samych znakow w zmieszonym porządku napisanych, różnica ich rozdzieli się p. 9. Przykład wyżej.

3cie Nakoniec własność ta ma miejsce i wtenczas; gdy od liczby danej odciągniemy liczbę taką, której summa znakow ma tę samą przewyżkę nad 9 lub wielokrotną względem 9, co i

98423
 liczba dana, np. 188
 reszta 98235 dzieli się zupełnie przez 9, bo $9 + 8 + 4 + 2 + 3 = 26 = 18 + 8$, i $1 + 8 + 8 = 17 = 9 + 8$.

Ogłoszenie.

Od Litewko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się, iż stosownie do przedpisania Pana Cywilnego Gubernatora, na odniesienie się Komisji Rzyckiego Komissoryackiego Depo nastalego, wzywają się życzący do targow na dostawę do Szawelskiego i Kowieńskiego Wojenno-Czasowych szpitalow różnych do żywności, napoju i rozmaitych rzeczy zapasow i materyałow z tém, iżby oni przybywali dla takowych targow do Wileńskiej Izby Skarbowey, na terminy pierwszy 27, drugi 28, i trzeci ostateczny 29go dnia terażniejszego moa apryla. Apryla 6 dnia 1831 roku.

Assessor Józef Szulc.
 Sekretarz Jamont. (265)

Obwieszczenie.

1 Kommissya Sądowa Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rozkazem na dnia 18 lipca 1821 roku wypadłym do dzieł i długow JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewaskiey Hetm. Pol. Kor. oddzielił

nie ustanowiona, skuteczniac przepis tegoż Rozkazu w punkcie 21 zakreślony, ma za powinność do publiczney podać wiadomości, że w roku przeszłym 1830 sprawę depertatową, mieszczącą w sobie wzajemne między matką a synem pretensye, z kategorieow 106 złożoną odsądziła. Rozkazy tak JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI WIELKIEGO XIĘCIA CESARZEWICZA, iako też Rządzącego Senatu na podawane prośby od różnych osób w sprawach likwidacyynych do tegoż Rządzącego Senatu, jedne objaśnienia, a drugie spełnienia wymagające, zaskuteczniła. Inwentarze do ustanowienia masy majątku potrzebne wyprowadzić Administratorom poleciła; niemniej prośby stron, rapporta Administratorow, komunikacye inryzdykcyow w natolne registra zapisane i Numerów 702 składające zrzeczowała. Czego dowodem są posyłane do JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI CESARZEWICZA miesięczne wiadomości. Działo się na sessyi sądowey d. 15 marca 1831 r. w Starym Konstantynowie.

Zastępujący Prezesa Kommissyi, Wincenty Jezierski.

Członek Kommissyi i Kawaler Mikołaj Popowski.

Członek Kommissyi Adam Siedliski.

Członek Kommissyi Michał Jaworowski.

Zastępca Członka Ignacy Kotkowski.

Zastępca Członka Wincenty Szyrwa.

Sekretarz Kommissyi Tatarowski. (464)

i Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładzącego Całą Rosyją, etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu Podporucznikowi Lit. Pioniernego batalionu i Alexandrowi pełnoletnim, Alexemu, Mikołajowi i Dmitremu nieletnim, braciom, Zofii i Emilii siostram, Wysoczynom, aktorom sprawy, Janowi Samburskiemu i Maciejowi Horożańskiemu Statskim Sowiet. opiekunom 3ci pozwu przed Sąd Ziem. Pttu Ihumenskigo w miejscu powtórcy exekucyi, z instancyi Ur. Tomasza Wieczora Sędz. Gran. Pttu Miń. przy odwołaniu się do dekretow Exdywizorskiego 1818 maja 18 i Sądu Gł. Miń. 2 Depar. 1828 iunii 26 i opromulgowanych, dokumentu kwielacyynego przez obżłgo Antoniego Wysoczyna w imieniu własóm i za plenipotencyą od obżłnych opiekunow Ur. Horainowi wydanego, 1828 febr. 20 w Sądzie Głnym Miń. 2 Depar. przyznanego, do pozwu 1830 marca 28 i iunii 21 po obżłnych wynaszanych, w Sądzie Ziem. zeznanych, przez gazety St Petersburgskie i Wileńskie ogłoszonych, a przez Policya Błahóczynia St Petersburgką obżłnym wręczonych, i za onymi iunii 9 i 8bra 6 w Sądzie Ziem. Ihum. na wszystkich obżłch uzyskanych dwóch niestannych dekretów, szczególnie o to: Sąd Głny Miń. 2 Depar. poprawiając dekret exdywizorski funduszów żałgo: ponieważ zobowiązał iego do opłaty obżłnym gotowey summy, a obżłch do powrotu schedy w takim stanie, w jakim przez dekret była wyznaczona i dozwolił z summy wyliczoney potrącić za wszystkie lata intraty, dekretem wyliczone, nadto pozyskać z funduszu obżłnych za wszystkie wsche-

dzie dopełnione dezolacye; z powodu iż obżłni do żadnego układu przystąpić nie życzą; był zmuszonym pozwać ich do Sądu, ale obżłni gardząc prawem i dla narażenia na wydatki że dwukrotnie niestawali, dla tego pozywa poraz ostatni i *prosi*: dwa dekreta niestanne utwierdzić i opłatę win niestannych nakazać, a w samey sprawie, uznać, po obżłnych parękę dobrze osiadłego w tey gubernii obywatela, a na fundamencie wyroku Sądu Głgo taxę majątku i pokazane intraty za dostateczne uznawającego, owszem przez Senat utwierdzonego, z r. 1818 maja 7 pod datę objęcia w r. 1829 przez żałgo na powrót schedy, intratę corocznie po 1,508 sr. k. 12 na obżłnych z procentami każdorocznie policzyć, i na zmniejszenie summy przez Sąd Głny zliczoney przeznaczyć, co nim nastąpi, exkucyą dekretu Sądu Głgo zatrzymać, a celem odkrycia niedostatków, i zniszczenia schedy, akta inkwizycyi i weryfikacyi determinować, poczem summ za dezolacyą i ubyłą ludność na obżłnych sądzienia, do opłaty ich zobowiązania, a w razie zawodu inkwizycyą do wszelkiego obżłnych paręcznika funduszu zabezpieczyć, sądzić na obżłnych powrót wydatków prawnych, iako stających się do processu okazać, bliższosc do dowodu i odvodu żałcym zachować, decydować to wszystko, o co w sprawie proszonym będzie, a wrażenia obżłnych uczynić się mogące uchylić, w końcu nastać mającego dekretu kopią wydać.

Roku 1830 gbra 10 dnia Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu kopią wierną z autentykiem w sprawie WJP. Tomasza Wieczora Sędz. Gran. Pttu Miń. WWJP. Antonisjan Podporuczo. Litt. Pioniernego batalionu, Alexandrowi pełnoletnim, a w nieletności zostającym Alexemu, Mikołajowi i Dmitremu braciom, Zofii i Emilii siostram Wysoczynom, pod opieką JWW. Jana Samburskiego i Macieja Horożańskiego Stat. Sowiet. zostającym, iako żałducy w Mińskiej Gubernii niemającym osiadłosci, i gdzieby mieszkali nie wiadomo, do drzwi Sądu Głgo Miń. 2 Depar., gdzie nastawał ostateczny wyrok, przybiłem. (podpisano) Jerzy Janowicz Ziem. Pttu Miń.

Roku 1830 meą gbra 18 dnia na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Miń. stanawszy osobiście JPau Woźny wyżej wyrażony takową relacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokóle aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, do zeznania przyjąłem i że iest w księgach świadcę (podpisano) Miński Ziemski Pisarz Tomasz Żoładz. (263) (L. S.) N. 569.

Pozwala się drukować r. 1830 listopada 21 d. oddzielny Cenзор Miński Franciszek Słabniewicz.

P r e n u m e r a t a.

Od dnia 1go terażniejszego miesiąca kwietnia, zaczął się drugi kwartał numeraty na Gazetę Kuryera Litewskiego miejscowey: cena zwyczajna: na papierze zwyczajnym rubli sr. 2 k. 25, na białym r. sr. 3 k. 25.

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Stan powietrza.
	d. 6 godz. 2½ wieczor.	27 cal. 9 lin. 6 lin.	+ 11½ stopni.	Wschodni.	Pogoda.
	d. 7 — — —	27 — 9 — 2 —	+ 13¼ — —	Północny.	Deszcz.
	d. 8 godz. 5 rano	27 — 9 — 0 —	+ 4½ — —	Wschodni.	Pogoda.

Drukarnia A. Marcjnowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1831. d. 8 kwietnia.

CENZOR Leon Borowski.